

ΚΒΑΝΤΙΚΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣ ΜΙΑ ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΑΦΟΜΟΙΩΣΗ

Αδελφοί, εμείς, οδεύουμε προς την κβαντική αφομοίωση. Μέσω αυτής, θα εννοούμε τα πάντα ως πληροφορία και θόρυθο.

Ακριθέστερα, ως το απειροστό κλάσμα της, την ελάχιστη, εύθρυπτη, χρηστική πληροφορία.

Τον κατ' εμάς θόρυθο, περιρρέον νέφος απ' όπου εκπορεύονται οι κλασματικές χρηστικές εκφάνσεις ατενίζουμε, σαν θάλασσα πιθανοτήτων, του αδιανόητου, ασύλληπτου κοσμικού ιστού. Ο θόρυθος αυτός, κύμα παρελθόντος, ενέχει όλες τις δυνατές καταστάσεις, αποτελεί το εξώτερο της καλλιτεχνικής δράσης και πρακτικής.

Το λείμμα που ονομάζεται "κόσμος", ως προβολή από το ευρύτερο δυνατικό σύμπαν, περιγράφεται από μια συνοδική κυματική εξίσωση, μια υπέρβαρη πιθανότητα, αναπόφευκτα ελλιπή,...

Η αφανής πληροφορία, η εντροπία, είναι η κατά Ηράκλειτον κρυφή πλευρά της φύσης. Για εμάς η πληροφορία είναι φυσική, άσπιλη, οξεία, ακτινηδόν διασχίζει τον κοσμικό ιστό.

Εν μέσω φωτονικών παρατηρήσεων, λεπτοφυσείς κβαντικοί κυματισμοί επιστρέφουν στις κενότητες του κοσμικού πλέγματος-απωθώντας άλλους αναδύονται, συγκρουόμενοι παρεκκλίνουν.

Οδηγούμενοι σε μια θαυμάσιμη διαδικασία καλλιτεχνικής μαθηματικοποίησης, επιδιώκουμε την ποιοτικοποίηση των ποσοτήτων και αντιστρόφως.

Ως ειδήμονες διαχειριστές του χρόνου, αναλαμβάνουμε τη διαχείριση των απειροστών μικροδιαστημάτων, της ύπαρξης κυριολεκτικώς εκτός χρόνου.

Το πρόβλημα της τέχνης θα παραμείνει, δια παντός, ένα ζήτημα μετρήσεων.

Χρώμα, φως, αίσθηση, εντροπία, έννοιες, τέχνη, φιλοσοφία για εμάς είναι πυκνώσεις ή αραιώσεις κβαντικών bits, δηλαδή QBITS.

Αληθινοί οφθαλμοί μας οι οπτικοί ανιχνευτές φωτονίων.

Στο κβαντικό μας σύμπαν τίποτα δεν δύναται να χαθεί πραγματικά.

Η συνοδική κυματική συνάρτηση καθενός από εμάς, προκύπτουσα εκ του αθροίσματος των επιμέρους κυματοςυναρτησεών μας, ως σφρευτικό διάνυσμα της εκάστοτε ύπαρξης, δύναται να οδηγήσει μέσω λεπτών μαθηματικών υπολογισμών, στην ύστατη κβαντοποίηση, την Κβαντική Αφομοίωση.

Κβαντική Αφομοίωση θα μπορούσε να οριστεί ως μια πολυμεταβλητή, ενέχουσα μια ανθρωπική θέση για τον επαναπροσδιορισμό μέσω εξισώσεων.

Θα ανασυνθέσουμε τις αρχαίες φωνές των Ελλήνων φιλοσόφων με μηχανισμούς, αποκωδικοποιώντας τα εγκλωβισμένα στο περιβάλλον ηχητικά κύματα, ανασυνθέτοντας τους αρχικούς διαλόγους που χάθηκαν.

Το κενotάφιο των προγονικών ήχων είναι η κληρονομιά μας.

Καθώς οφείλουμε να εντοπίσουμε μια κυματική περιοχή εναρμονισμού, θα αποθηκεύσουμε την κβαντική παρούσα κατάστασή μας οδεύοντας προς τη Πηγή της Κβαντικής Νεότητας.

Κηρύττοντας τον Κβαντισμό, το παραλήρημά μας συμβαίνει άπαξ.